

РЕШЕНИЕ

№ 6635

гр. С., 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Виктория Недева

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20231100509672 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение №11861/06.07.2023 г., постановено по гр.д. № 12523/2023 г. на СРС, ГО, 125 състав, е признато за установено, че О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, дължи на „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК 831609046, сумата 687,57 лева, представляваща главница за топлинна енергия, дължима на основание чл.59 ЗЗД за период от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., за имот град С., ж.к. ****, апартамент 2, аб. № 55822, инсталация 4000089848, ведно със законна лихва за период от 07.12.2022 г. до изплащане на вземането, по издадена заповед по чл.410 ГПК по гр.д№ 66873/2022г. от СРС, 125- ти състав.

Със същото решение е отхвърлен предявеният от „Топлофикация С.“ ЕАД, иск с правно основание чл. 422 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД за признаване на вземане по издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по гр.д № 66873/2022г. от СРС, 125- ти състав, за сумата 119,07 лева представляваща мораторна лихва за период от 31.12.2020 г. до 18.11.2022 г.

Срещу решението в частта, в която предявеният иск с правно основание чл.59 ЗЗД е уважен, е постъпила въззивна жалба от ответника О.А. - ОБЛАСТ С.. В жалбата се поддържа, че решението в обжалваната част е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Въззивникът твърди, че не е

получавал фактури от ищеца, което го лишило от възможността да възрази срещу определената цена, а вещото лице по допуснатата СТЕ е работило по частни документи, удостоверяващи изгодни за издателя им факти, които не се ползват с доказателствена стойност. Отделно се поддържа, че първоинстанционният съд не е обсъдил възраженията срещу извършеното дялово разпределение и срещу договора, сключен с „Техем сървисис“ ЕООД, като е оспорен както договорът, така и протоколът от проведеното ОС на ЕС. Въззивникът твърди, че искът не е доказан и по размер, а процесният имот бил необитаем през исковия период, поради което няма как да се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца. Поддържа се, че не е налице обогатяване от страна на ответника. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което искът да бъде отхвърлен, както и присъждане на сторените разноски.

Въззиваемият „Топлофикация С.“ ЕАД оспорва подадената въззивна жалба. Моли се за потвърждаване на решението в обжалваната част и присъждане на сторените по делото разноски.

Не е постъпил отговор на въззивната жалба от третото лице – помагач „Техем Сървисиз“ ЕООД.

С разпореждане от 04.09.2023 г. въззивният съд е указал на ищеца да уточни периода на претенцията за главница за потребена топлинна енергия, като с молба от 18.09.2023 г. ищецът е посочил, че периодът на претенцията му е 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и е допустимо. Не са допуснати нарушения на императивни материални норми, за приложението на които въззивният съд е длъжен да следи служебно. По доводите за неправилност на решението въззивният съд намира следното:

В тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 59, ал. 1 ЗЗД е да докаже, че е доставил топлинна енергия в твърдените количества и на посочената стойност, с която ответниците са се обогатили. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че

е погасил задължението си към ищеца.

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период, се регулират със Закона за енергетиката. Нормата на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ регламентира, че продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Съгласно § 1, т. 33а (изм. ДВ, бр. 66/26.07.2013 г.) от ДР на ЗЕ, "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

От така цитираните разпоредби следва изводът, че за да са налице отношения на покупко-продажба на топлоенергия за небитови нужди е необходимо да се сключи писмен договор, който да обвързва страните и да регламентира правата и задълженията им по правоотношението за продажба на топлинна енергия, какъвто в случая не се твърди да е бил сключен между страните за процесния период. Съдът намира, че в случая не е налице облигационно правоотношение между страните с предмет продажба на топлинна енергия съгласно сключен между страните писмен договор за процесния имот – апартамент 2, находящ се в град С., ж.к. ****. По делото не се твърди такъв договор да е сключван. Ето защо и ответникът няма качеството потребител на топлинна енергия и правилата на раздел VI от глава X от ЗЕ не намират приложение.

В настоящия случай ищецът твърди, че ответникът е спестил разходи за доставената и ползвана топлинна енергия в процесния имот, на който е собственик. Обстоятелството, че процесният апартамент 2, находящ се в град С., ж.к. ****, е държавна собственост и на основание чл.18 ЗДС е предоставен на Областен управител на Област С., не се явява спорно между страните.

Доколкото основание на иска е настъпило неоснователно обогатяване, за основателността на иска ищецът следва да докаже действително настъпило обогатяване в патримониума на ответника. От заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото СТЕ се установява, че през исковия

период в сградата в режим на етажната собственост количеството потребена топлинна енергия е отчитана чрез 2 общи топломер, монтиран в 2 абонатни станции, а в процесния апартамент е имало два броя радиатори с монтирани индивидуални разпределители на разход за отопление и щранг лира, като за периода 20/21 г. не е осигурен достъп и са съставени констативни протоколи. Вещото лице е посочило, че топлинната енергия е изчислена служебно на база на инсталирана мощност на 3 броя отоплителни тела, за сградна инсталация на база пълен отопляем обем. От експертизата е видно още, че доколкото не е осигурен достъп и до монтирания в апартамента водомер за топла вода, на ответника е начислявана топлинна енергия за подгряване на топла вода на база на един потребител. От заключението на СТЕ се установява, че претендираната цена на доставена топлинна енергия е на база "служебен отчет", поради "неосигурен достъп".

По изложените съображения съдът намира, че ответникът не се е обогатил за сметка на ищеца по никакъв начин, доколкото няма доказателства в имота реално да е ползвана топлоенергия. Целта на иска по чл.59 ЗЗД е да възстанови настъпило без основание имуществено разместване в патримониума на страните, каквото обаче в случая липсва. Доколкото ответникът не е потребител на топлинна енергия, не могат да намерят приложение и специалните правила за разпределение на топлоенергията за сградна инсталация въз основа на кубатурата на притежаваните индивидуални обекти между етажните собственици, доколкото същите са приложими само за лица, които са в договорни правоотношение с доставчика на топлинна енергия, какъвто не е настоящият случай. По изложените съображения предявеният иск за заплащане стойността на консумирана топлинна енергия се явява неоснователен.

С оглед несъвпадането на крайните изводи на двете съдебни инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде отменено в обжалваната част, а предявеният иск чл. 422 ГПК, вр. с чл. 59, ал. 1 ЗЗД бъде отхвърлен.

-

По разноските:

С оглед изхода на спора, първоинстанционното решение следва да бъде отхвърлено в частта, в която в полза на ищеца са присъдени разноски за

заповедното производство в размер от 63,93 лева, както и разноски за първоинстанционното производство в размер от 788,45 лева. На въззивника следва да се присъдят допълнителни разноски за първоинстанционното производство в размер от 85,24 лв., както и разноски за въззивното производство в размер от 125 лв. – за д.т. и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №11861/06.07.2023 г., постановено по гр.д. № 12523/2023 г. на СРС, ГО, 125 състав, в частта, в която е признато за установено, че О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, дължи на „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от 687,57 лева, представляваща главница за топлинна енергия, дължима на основание чл.59 ЗЗД за период от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., за имот град С., ж.к. ****, апартамент 2, аб. № 55822, инсталация 4000089848, ведно със законна лихва за период от 07.12.2022 г. до изплащане на вземането, по издадена заповед по чл.410 ГПК по гр.д. № 66873/2022г. от СРС, 125- ти състав, както и в частта, в която О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, е осъдена да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК: 831609046, разноски в размер от 63,93 лева по гр.д.№ 66873/2022г. на СРС и разноски в размер от 788,45 лева по гр.д.№ 12523/2023г. на СРС, и вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК: 831609046, срещу О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, иск с правно основание чл.422,ал.1 ГПК вр. чл.59,ал.1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, дължи на „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК: 831609046, сумата 687,57 лева, представляваща главница за топлинна енергия, дължима на основание чл.59 ЗЗД за период от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., за имот град С., ж.к. ****, апартамент 2, аб. № 55822, инсталация 4000089848, ведно със законна лихва за период от 07.12.2022 г. до изплащане на вземането, по издадена заповед по чл.410 ГПК по гр.д. № 66873/2022г. от СРС, 125- ти състав.

В останалата част първоинстанционното решение като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ С.“ ЕАД, ЕИК: 831609046, да заплати на основание чл.78,ал.3 ГПК на О.А. - ОБЛАСТ С. с БУЛСТАТ: ****, допълнителни разноски за първоинстанционното производство в размер от 85,24 лв., както и разноски за въззивното производство в размер от 125 лв.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на въззивника - „Техем Сървисис“ ЕООД.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____